

Eski özleminin bendeki en önemli yansıması *iyinin ve kötünün netliği*. Eskiye doğrusu yanlışı belli diye seviyorum.

Bana her şeyin puslu olduğu zaman bu zamanmış gibi geliyor(du). Ancak baktım ki, istesem, becerebilsem bu zamanda da o kafa sıhhatine kavuşmak mümkün. Bu zamanda da, bir partiye oy vermenin kesinlikle iyi, bir şekilde davranmanın kesinlikle kötü olduğunu düşünmek mümkün. Tarafgirlik istersem bu zamanda belki eskisinden daha fazlası var.

O sebepten geçmişi o kadar özlememeye karar verdim. Eskinin netliği bilgi kaynaklarının sınırlı olmasındandı herhalde. İstersen, kafanı gömersen, onu şimdi de yapmak mümkün.